

Verslag ontmoeting met vrouwen van de Stichting Irakese vrouwen Nederland.

Vrijdagmiddag 20 januari 2006
Buurtcentrum "de Horizon"
Zaandammerplein 50
1013 ZD Amsterdam

De stichting Irakese vrouwen komen samen in het wijkcentrum "de Horizon" in de Spaarndammerbuurt.

Zij hebben 55 leden en zijn seculier, veel leden zijn moslim en er zijn ook een aantal joodse en christelijke vrouwen. De vereniging is in het voorjaar van 2005 opgericht door enkele initiatiefneemsters met als voorbeeld de vrouwengroep van de RLRA.

Er was in Amsterdam geen plek waar je als Irakees vluchteling naar toe kon. Alle leden van de groep zijn in een tijdspan van 10 jaar uit Irak gevlucht.

Een van de inleiders vertelde over de grote historische waarde van Irak. Koerdistan is na de 2e wereldoorlog over Turkije, Syrië, Iran en Irak verdeeld. In dit gebied wonen al 2500 jaar joden (Deze mensen zijn bannelingen, daar gekomen tijdens de regering van koning Nebukatnezar). Zij zijn Semieten evenals de Chaldeeën, die Christen zijn.

Dan het gebied tussen de Euphraat en de Tigris, bakermat van het ontstaan van vele religies o.a. de Armeense en de Galdische cultuur en historisch heel belangrijk om te behouden.. Nebukatnesar stichtte daar het Katholicisme. Irakezen noemen hem heel anders. Dit is trouwens een bron van verwarring. De historische groten der aarde hebben in landen, culturen en boeken verschillende namen.

Religies in vroegere tijden en in het heden hebben veel geweld en oorlog voortgebracht.

Politiek en macht hebben daarin een grote rol. De niet moslimvrouwen noemden allen problemen rond het geloof als grootste struikelblok om in Irak te wonen.

De bevolking leefde vroeger ongeacht religie vreedzaam naast elkaar. De laatste tijd werd het steeds moeilijker om joods te zijn. Dat kon alleen in het geheim. In het paspoort van iedere Irakees staan naam, geboortedatum en religie. De vrouwen vonden dan ook dat de grootste godsdienstvrijheid in Nederland is, dat je ook niets mag zijn.

In Irak kon je overal over spreken, behalve over religie, politiek en sex. Dit zijn wel heel belangrijke delen van het leven. Over het leven in Nederland hoorden we weinig klachten. Alle vrouwen waren tevreden met hun burens, de scholen. Zij zien hun leven hier als een nieuwe bladzijde in hun leven. Een schone.

In Nederland viel wel erg de tolerantie op.

Hoewel voor Joden Nederland niet meer zo tolerant is als men dacht.

Na de inleidingen van Irakese vrouwen werd er samen gegeten en gedronken van de meegebrachte lekkernijen. De Irakese vrouwen hadden verwacht, dat de vrouwen van de vrouwengroep meer gerechten zouden hebben meegenomen.

De groep werd daarna in twee groepen verdeeld. Het was redelijk lawaaiig en we konden elkaar maar slecht verstaan. Twee ruimtes is de volgende keer, als er een volgende keer komt, beter.

Er ontstonden geanimeerde gesprekken en er is vooral behoefte om je verhaal te vertellen. In de ene groep sprak men erover, dat sommige vrouwen uit Irak nog niet zo goed Nederlands spreken maar er wel hard mee bezig zijn, ze willen ook graag werk vinden. Een vrouw vertelde, dat zij werkt als overblijfmoeder en daar ook veel van de taal leert. Voor Joden is het niet goedkoop om kosjer te

eten omdat het vlees dat onder rabbinaal toezicht wordt geslacht erg duur is. Zo leer je dan ook weer het verschil tussen kosjer en halal. Het slachten is gelijk maar de beoordeling van de gezondheid van het te slachten dier is verschillend.

De Koerdisch Rooms Katholieke Kerk in Amsterdam heeft een Koerdische priester en kan dus in de eigen taal de mis opdragen. Er was in deze groep een Hindoe vrouw en zij merkte op, dat er nog altijd geen Hindoe tempels gebouwd mogen worden in Islamitische landen.

In de andere groep werd gesproken over de oecumene..... en wat wil dat zeggen oecumenisch? Er werd verteld over de verzuiling van de verschillende Christelijke kerken in Nederland en de stap nader tot elkaar. De diensten, die door de protestante en de katholieke kerken samen worden verzorgd. Er werd gesproken over de vele verschillende christelijke groeperingen die er zijn in Nederland en de moeizame weg tot elkaar.

Later in het gesprek bleek hoe de Irakese vrouwen op hun beurt er weer moeite mee hebben hoe moslims in andere culturen omgaan met hun moslim zijn. Zij vinden bijv. dat de Marokkaanse vrouwen zich veel te uitdagend kleden.

Hieruit bleek weer hoe moeilijk het is, om om te gaan met al die kleine verschillen en interpretaties van regels. Daarover is veel onbegrip. Vanuit hetzelfde heilig boek leest men regels, maar interpreteert die tot verschillende regels, die daarna weer verschillend worden uitgelegd. Iedere cultuur en ieder volk is dus anders met deze regels omgegaan.

In het land zelf heb je dat niet zo in de gaten. Nu Nederland een smeltkroes is van zoveel volken en culturen komen deze verschillen boven water en hoe gaan we daar nu in de toekomst mee om. In de Islam komen deze verschillen nu ook naar voren.

De islam is in de kern een hele vergevende godsdienst met respect voor het menszijn. Het maakt ook geen verschil of je arm of rijk bent.

De praktijk is helaas wel anders. Het geloof wordt misbruikt voor persoonlijke en kwalijke doeleinden met alle gevolgen van dien. Deze personen weten vaak niet wat er in de Koran staat. Slechte voorbeelden wat mensen geven, geven een vertekend beeld.

Het feit, dat mannen in het middenoosten het nog steeds voor het zeggen hebben en vrouwen in grote mate nog onderdrukt worden. Ook als zij naar Nederland zijn gekomen blijft dat doorgaan. Er moet nog heel veel gebeuren.

Je zou er moedeloos van worden, wat er op dit moment allemaal in de wereld gebeurt.

Een van de aanwezige dames toonde vol trots haar meegebrachte Joodse spullen, die bij de Joodse rituelen gebruikt worden. Prachtig met goud geduurde gebedsjaals, boeken, gebedsriemen ect. Het was heerlijk voor haar dit zo vrij te kunnen doen. Het viel op, dat de vrouwen die er waren, het was op een doordeweekse dag, werkeloos zijn en toch een hele goede opleiding hebben.

De middag was heel snel om en na de serieuze gesprekken gingen er stemmen op, dat het wel leuk zo zijn om met elkaar feest te vieren.

Zo werden we dus uitgenodigd om het international vrouwenfeest met hen te vieren op zaterdag 11 maart.

Cocky de Graaf en Ank Veenstra